

POSUDEK NA RIGORÓZNÍ PRÁCI

Uchazeč: **Mgr. Tomáš Vašíček**
 Rigorózní práce: **Ochranné známky – pojem, druhy, práva majitele**

Uchazeč předložil k posouzení rigorózní práci věnovanou problematice ochranné známky. Ačkoliv, jak alespoň plyne z názvu, by měla být rigorózní práce orientována na vybrané hmotněprávní otázky známkového práva, konkrétně na pojem ochranné známky, druhy ochranných známek a práva majitele, ve skutečnosti neodpovídá obsah práce svému názvu. Rigorózní práce je naopak koncipována velmi široce, zahrnuje pojednání o mezinárodních smlouvách na tomto úseku průmyslových práv, úpravě v ES, řízení ve věcech ochranných známek před Úřadem průmyslového vlastnictví, ochranné známce Společenství, atd. Vlastní téma je pak zpracováno způsobem připomínající často spíše záznam o průběhu legislativního procesu při přijímání zákona o ochranných známkách (např. často je líčeno, jak byla do návrhu zákona zapracována ta či ona připomínka advokátní komory – str. 46 - či jiného subjektu) než vědecké dílo, kterým by rigorózní práce měla být.

Z formálního hlediska lze konstatovat, že ohledně rozsahu předložená rigorózní práce požadavky kladené na práce tohoto typu. Rigorózní práce, v rozsahu 101 stran textu, je členěna do šesti kapitol pojednávajících o jednotlivých otázkách institutu ochranné známky. Členění rigorózní práce je sice logické, nicméně samotný obsah nelze vždy považovat za uspořádaný a vyvážený (např. kontrast podrobného pojednání o absolutních důvodech pro odmítnutí ochrany a zkratkovité zmínky o relativních důvodech pro odmítnutí ochrany na str. 45 a 46). Seznam literatury sice zahrnuje dva zahraniční tituly v anglickém jazyce, nicméně s ohledem na kapitolu pojednávající o odlišnostech české a německé známkové úpravy je s podivem, že zde není uveden žádný německý zdroj. Poznámková aparát je dostatečně reprezentativní, bohužel však v některých případech uchazeč nevyznačuje odkazy na zdroje uspokojivým způsobem (např. v poznámkách pod čarou č. 73, 74, 75 či 84 jsou citována rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví, aniž jsou tato rozhodnutí blíže identifikována číslem jednacím a zdrojem, odkud uchazeč čerpal, popř. zmínkou o tom, že rozhodnutí nebylo publikováno, podobně v poznámce č. 76 se uvádí blíže neidentifikované stanovisko tohoto Úřadu). Výtku je třeba učinit i ohledně závěru, který místo shrnutí poznatků, ke kterým

uchazeč ve své práci dospěl, připomíná spíše zhodnocení výsledků legislativního procesu z hlediska slučitelnosti s komunitárním právem. Uchazeč nevěnoval dostatečnou pozornost ani odstranění gramatických chyb (např. na str. 12 – po viz se nepíše tečka! či str. 39 – „zaspané“ ochranné známky). V některých případech věty postrádají smysl (např. na str. 7 – předposlední věta či str. 73 – poslední věta). Nevhodné je začínat kapitolu stylem: „... rozvinula se diskuse ...“ (str. 95) s tím, že se jedná o přepis zvukového záznamu (mj. opět nedostatečně identifikovaného). V práci jsou bez předchozího vysvětlení *promiscue* používány pro Úřad průmyslového vlastnictví též označení Úřad či zápisný úřad.

Z věcného hlediska trpí práce řadou nedostatků. Za základní nedostatek považuji výraznou popisnost předložené práce, která je způsobena do značné míry jejím rozsahem. Pokud by se uchazeč držel užšího vymezení tématu, jak vyplývá z názvu rigorózní práce, měl by daleko větší prostor pro podrobnější analýzu vybraných institutů. V rigorózní práci považuji za zbytečné zařazení obecného pojednání o směrnících a nařízeních (str. 22, 23 a str. 25, 26), veškerých opisů důvodových zpráv a pasáží z preambulí předpisů komunitárního práva (např. str. 31, 32), popisů postupu legislativního procesu při přijímání zákona o ochranných známkách (např. str. 32 – poslední věta), upozornění na přečíslování paragrafů, popř. jednotlivých odstavců, kapitoly IV o ochranné známce společenství a popisu řízení před OHIM (str. 80 a 99). Dalším významným pochybením je, že přinejmenším na prvních 20 stranách rigorózní práce hovoří uchazeč o platné právní úpravě jako o úpravě *de lege ferenda* a uvádí, co nového má „návrh zákona“ přinést. Vzhledem k tomu, že platný zákon o ochranných známkách je z roku 2003, je takové pochybení v rigorózní práci neakceptovatelné (např. str. 1, 5, 6, 14, 15, 19). Uchazeč se dopustil i řady dílčích nepřesností či chyb. Uchazeč např. hovoří o „firmě“ ve významu „obchodní společnost“, což je pochybení, ke kterému by nemělo dojít ani v diplomové, natož v rigorózní práci (str. 57 – manželé založili firmu, str. 61 – úpadek firmy). Obdobně nesprávný je výraz „společné vlastnictví“ (str. 57). Další chybou je na str. 89 tvrzení, že majitel nezapsaného označení se může ohradit námitkou v rámci „absolutní“ překážky zápisu. Uchazeč na str. 79 a násl. hovoří o zákonu č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, nicméně na jiných místech práce vychází z právního stavu před přijetím tohoto zákona (např. str. 77 a 59). V souvislosti se zákonem č. 221/2006 Sb., pak uchazeč nezmiňuje jednu významnou novinku v okruhu nároků, které může oprávněná osoba uplatnit u soudu. Dále není pravdou, že práva z ochranné známky se pojí s výdělečnou činností. Nelze akceptovat názory uchazeče, že český zákon o ochranných známkách měl zpracovat tu či ono úpravu z nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce

Společenství (str. 63 a 68), taková povinnost je dána jen u směrnice, nikoliv u nařízení, které vytváří autonomní systém známkové ochrany. V souvislosti s činností správních soudů, díky jimž již existuje v oblasti ochranných známek poměrně bohatá soudní judikatura, lze za sporné označit i tvrzení uchazeče, že v oblasti ochranných známek stále převažuje judikatura tvořená Úřadem průmyslového vlastnictví (str. 88). Bližší úvahu by si zasloužila problematika fiktivního a faktického užívání ve světle judikatury ESD (str. 10 a 11), dále absolutní důvod pro odmítnutí ochrany podle § 4 písm. e) zákona č. 441/2003 Sb., neboť tento důvod nesměřuje jen na případy kolize s ochranou průmyslového vzoru či institut vyčerpání práva (str. 49). Pozitivně je sice možno hodnotit, že se uchazeč v některých případech snaží zaujmout vlastní stanovisko k jednotlivým otázkám, které v souvislosti s právní úpravou známky vyvstávají (např. ohledně vlastnictví ochranné známky, vydržení ochranné známky, ochranné známky jako předmětu spoluvlastnictví či SJM). Nicméně některé úvahy nastolené v rigorózní práci nelze v určitých případech považovat za přesvědčivé. Jedná se zejména o argumentaci uvedenou ohledně vydržení ochranné známky (str. 55). Za nesprávnou je třeba označit úvahu ohledně vydržení všeobecně známé známky (str. 56) či možnosti, aby všeobecně známou známku vlastnilo více osob (str. 58).

S ohledem na výše uvedené lze závěrem jen konstatovat, že se uchazeči nepodařilo zpracovat rigorózní práci splňující požadavky na tento typ prací kladené. Rigorózní práci proto nedoporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby byla uchazeči vrácena k přepracování. Nová verze rigorózní práce by zejména měla reflektovat nedostatky uvedené v tomto posudku.

V Praze dne 20. prosince 2006

JUDr. Zuzana Slovákova, Ph.D.